

דברי הכפר

גן עדן עלי אדמות
איפה זה?
אין.

אולי לרגע.
עד שבא גל ענק ולוקח איתו חלומות
מרסק מציאות שלימה כמו לא היתה.

אי ירוק בים
אי של שלווה.
אי אפוף אימה
אי אפוף דאגה
אי בו הרס אבודים ואובדנים
אי שנותרו בו ניצולים (תודה לאל) פליטים.

היה היה אי ירוק בים.
האדמה רעדה הים שצף קצף
אי בודד בים,
פוחד נבוך עזוב נותר.
אי גן עדן של שלווה
עכשיו הוא אי אפשרי של חורבות.

אם מישוהו כאן מחפש גן עדן, אז שיחכה...

שושנה ש.

גיליון מס 1928 * י'ט בטבת תשס"ה * 31 לדצמבר 2004

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

2.1	בוב הרט - 80 הנרי בן יהודה יהונתן ארנולד	5.1	אילנה פרנק יובל ג'קסון אביגיל שושני אלון קוניגס
3.1	רותי עמית בני גולדברג ג'וני רייפין	6.1	שני שובל אור-רב נבו (נכד-מרקוסון)
4.1	דינה כהן-ישר מיקה דוארי (נכדה- דוארי-גרשמן-עמית) גיל שפרונג	7.1	אלה פינק שחר גדליזון יואל גליק (נכד) נעה זיו (נכדה-פרנק)
8.1	תמי פוטש ירדן גלעדי נילי בן-צבי (נכדה)		

ימי נשואין

3.1	מרב ואנדי בולדווין
-----	--------------------

נזכור

כב	בטבת תשס"ג	7.12.02	מיכל המאירי
כג	בטבת תשכ"ט	13.1.69	אסתר בנדר
כד	בטבת תשמ"ה	17.1.85	מר אמנואל אייזן

מהעורכת. באופן אישי ביותר.

הזמן

"אוף, הלוואי שייגמר כבר השיעור",
 לחש תלמיד לתלמידה.
 "הלוואי שייגמר כבר היום",
 אמרה הפקידה לחברתה.
 "שייגמר כבר השבוע" רטן הפועל.
 "מתי כבר סוף החודש?" שאל המנהל.
 "שיעברו כבר שלוש השנים" כתב החייל.
 ורק זוג הזקנים, שישב על ספסל...
 והסתכלו בשמש השוקעת לים
 הביטו ברוך זה בזה, ואמרו לעצמם,
 "הלוואי שהרגע הזה, לא ייגמר לעולם."

וישנם רגעים בחיים של חרדה וציפייה לבאות, רגעים שהם תמיד ארוכים מדי, שאתה לא מאמין שעברת אותם, רק הגוף שלך תמיד יזכור - לא ישכח לעולם. ואני מדברת על רגעי החרדה של אימהות ואבות ל"ילדים" שלהם, שהיו שם על חוף מבטחים, כשהארץ רעדה והים השתולל בזעמו. גם ירדן ואיתי היו שם - עוד שני ישראלים - שני ילדים שלי הורים לנכדותי. והיו שם שעות של מנוסה מן התוהו ובוהו, מאבק לחיים, וחרדה גדולה, נפילות וקימות ותקווה. ואצלי האם - האימהות, הדמיון, חוסר האונים והתפילה שבלב לא יוכלו להתחרות בשום מציאות שפווה. ירדן ואיתי ניצלו. עוד לא שמעתי פרטים רבים. רק שהליקופטר חילץ אותם מן האי-קו-פיפי, שהם חבולים ושרוטים וכואבים, שהם נשארו רק עם בגד ים לגופם הדווה, כשלושים שעות על גבעה, קיוו וחיכו שמישהו ידע עליהם ויבוא לקחת אותם משם הביתה... עכשיו הם עם דרכונים חדשים שהנפיקו להם הבוקר בשגרירות ישראל בבנקוק. מחר יום ד' בבוקר הם יגיעו הביתה ואומר כאן ברשותכם - אם ירצה השם - בטיסת אל על. ונוכל שוב לחבק אותם. אשרינו שנזכה לעשות כך.

בו בזמן לבי - לבנו עם אלה שנגזל מהם היקר להם מכל - הילדים של החיים - החיים של הילדים. ועם אלה שעדיין מגששים באפלה לפיסת מידע שיש תקווה - לו יהי!

סבתא שלי היתה אומרת: ש"צריך להיות מברזל בחיים האלה". ואז היתה מוסיפה ואומרת: "רק שלא יקרה מה שיכול היה לקרות". תרגמו את זה לאידיש ואולי תוכלו גם אתם לשמוע אותה. וכל זה הכי נכון בעולם.

שיהיה רק טוב לכולנו. שושנה ש.

פירורים אחרונים לשנת 2004

הימים של שנת 2004 הולכים ואוזלים מלוח השנה, אבל היא מצידה בעקשנות של מי שיודעת שהולכת להיעלם אל דפי ההיסטוריה לא יכולה שלא להותיר את רישומה המצמרר, ובחרת לעשות זאת באמצעות אסון טבע נורא ואיום שמימדיו המפלצתיים והבלתי ניתנים לתפיסה מתגלים מידי מהדורת חדשות. שוב מאות או אלפי משפחות בישראל, דואגות לשלום יקיריהן, משלחות סיוע יוצאות בניסיון להציל ולעזור את מה ובמה שאפשר. איתני הטביע בדרכם האכזרית מראים לנו שוב ושוב מי החזק והשולט ומכניסים אותנו לפרופורציות הנכונות לגבי מקומנו ביקום. מי ייתן ולא נדע עוד צרות ואסונות.

מי שחוו על בשרם את המתח והחרדה היתה שושנה שרקי והמשפחה שהאסון פגש את ירדנה ובעלה בנופש על האי קו-פיפי. בינתיים נוצר קשר ולבני המשפחה שלום.

על מי שהדברים כנראה לא עושים רושם מיוחד זה יעקב דדוש שיצא שוב למחוזות העובדים הזרים בתאילנד. נחזיק לו אצבעות שיחזור בשלום בדרך המקובלת, ולא ע"י גלישת גלים לא עלינו...

גם באופן אישי לא תיזכר אצלי שנת 2004 לטובה במיוחד... אם כי בסופו של דבר כמו שאומרים: הכל לטובה...

במרכולית עובדים במרץ על הכנסת התוכנה המשוכללת (דברי המנהלים "המילה האחרונה") לניהול המלאי והפעילות. ההשקה של המערכת בקרוב.

ברכות לבביות לאמא של בני גולדברג ואתי אדלשטיין, שבשעה טובה הגיעה לגור אצלנו בקיבוץ. מקווים שהקליטה וההתאקלמות יהיו מהירים ונעימים במחיצת הילדים, הנכדים והננינים, בחיק השלווה הנעימה והירוק הגלילי.

ברכות חמות גם למטי דיבון וכל המשפחה הענפה בהגיעך לגבורות (80) האירוע נחגג ב"מפגש" לשמחתם של קהל החוגגים הגדול. אומרים שהיה מאוד מרגש וכמובן טעים. בייחוד ממגוון ה-apple pie. עוד שנים רבות לפחות עד 120 של בריאות ואושר.

ברכות להחלמה מהירה לבלנש לוי.

130 חברים נרשמו לטובת השר"פ. ריבוי המשתתפים הוזיל את המחיר והעמיד אותו על סך של 9 ₪ לחודש לחבר. שרק נהיה בריאים.

ילדי גם רימון נסעו להצגת "זהבה ושלושת הדובים" בכפר בלום. הם מאוד התרגשו מהנסיעה ומאוד נהנו מההצגה. שני הזאטוטים הפרטיים שלנו דיווחו לנו שהיו בהצגה שלושה דובים ואפילו שתי זהבות. ככה זה היום אפילו אגדות הן כבר לא מה שהיה...

אורה נמלי הגיעה ונמצאת אצלנו בביקור מולדת. שהייה נעימה.

הגדר החשמלית/אלקטרונית הולכת ומוקמת סביב המשק. בינתיים כבר הספיקו השכנים (כנראה) לחתוך ולפעור בה פתח גדול סמוך למשתלת הערערים. מה זה אומר לגבי העתיד???

כדאי להתחיל ולצחצח את הגרונות למי שמתמחה ביללות הכולולולולו... המסורתיות. מס' חתונות עומדות בפתח: בין המאושרים הטריים ניתן למצוא את דוד תלם ועינב, טלית דבולט ובחי"ל דריה בילגורי ובחי"ל, שיהיה לכולם במזל טוב.

זאת הזדמנות אישית לברך את שלמה ויפעת ויסבקר, מעוז, הדס, ניצן, יערה איתן להולדת הבת החדשה הילה. ברוך בואכם למועדון המכובד של השישיות בכפר הנשיא. מי ייתן ותהיו דוגמא גם לאחרים. המועדון תמיד ישמח לקבל מצטרפים חדשים. ברכות כמובן גם לסבים דינה ומרדכי ברור ולכל המשפחה.

אני מנצל גם את ההזדמנות האחרונה השנה להודות לשר קסדן על שירותי המענה הקולי לאורך שנים, שנתנה לנו במשך כל אותן שנים בהן היא התגוררה בביתנו הישן, וענתה ועידכנה את כל מכרינו במס' הטלפון החדש... נקווה שכעת שהבית הנ"ל עובר לטובת ענף התושבים יהיה מי שימשיך לשאת בעול...

עד כאן לשנת 2004. נקווה בשם כולנו ששנת 2005 תהיה לכולנו הרבה יותר טובה. מגיע לנו. ועד אז שיעבור לכם הכל ממול.

אבי דורית אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ

הייתי מאוד רוצה ומבקשת-בכנות רבה- לקבל את הדברים שיכתבו להלן לגופו של עניין, ולא חלילה באופן אישי- אין לי שום כוונה או רצון לפגוע באף אחד. הדברים נכתבים בסערת רגשות ומחשבות המתבשלות אצלי, תקופה לא קצרה.

פעם, פעם – כשעוד היו שאילתות וגם היה מי מבינינו, שהיה בעל תפקיד ומוסמך להשיב עליהן תשובות עיניניות, ללא צורך בהסתמכות על עורכי דין, ומומחים לרגע, פעם, פעם – כשהביחד באמת היה מושג שכלל לא רק את החיים במקום מבחינה פיזית, והייתה לנו ובנו גאוות יחידה, על האחדות ששררה בינינו, פעם, פעם – לא האמנתי שבחיי אהיה צריכה/מעוזה לפתוח ולנבור במה שמבחינתי היא תיבת פנדורה.

אבל עכשיו הצטברו אצלי שאלות המטרידות את מנוחתי, ואני אשמח מאוד לקבל עליהן מענה חכם ונכון, גם מאלה הנמצאים כאן פיזית, וגם מכאלה המרגשים שייכים למקום ברוחם ובנפשם, וגם מאלה המגובים ע"י עורכי דין, בבואם לתבוע את חלקם בעוגה.

מדוע עתיד כפר הנשיא צריך להיות תלוי ב"כולנו הגדול והמשותף" רק שמדובר בעינייני ירושה, בעוד שקיום המקום על כל המשתמע מכך דורש לשאת בעול רק מאיתנו החיים כאן את היום יום ???

אני, שבחרתי מתוך רצוני האישי לחיות כאן מתוך הכרה ברורה, "סוחבת" על גבי גיבנת – חוב ועול – של 50 שנה פלוס של קיום המקום. את פירותיה, הדי דלים אם לומר את האמת, של תקופה זו מבקשים לקטוף כולם. גם מי שבחר לא לשאת בנטל.

כל התמונה היתה נראה כנראה אחרת אם המצב הכלכלי של הקיבוץ היה שפיר, הכל היה נראה אחרת אם היינו משכילים לחסוך לקרן פנסיה ראווה, שתוכל לקיים את החברים שהקימו את המקום בכבוד. הכל גם היה נראה אחרת לולא היה לנו חוב כבד לפרנס. אבל כולנו יודעים, וזה אינו סוד, שלא זה הוא המצב, לצערנו, ובינתיים ממשכורת הצנועה:

אני חייבת לפרנס את החוב הכבד שלא רק אלו החיים כאן יצרו. המיסים הגבוהים שאנו נדרשים לשלם, נדרשים כדי שתהיה פנסיה ראווה לחברנו המבוגרים להם לא השכלנו להפריש כספים, בימים היותר טובים לקראת "Rainy days".

שוב לצערנו, עובדה היא שלא מעט חברים וותיקים הגרים כאן, בניהם בחרו לעזוב מתוך ידיעה ברורה שיהיה כבר מי שידאג גם להוריהם! לאחר המיסים הכבדים הללו אני צריכה לקוות עכשיו, שאולי גם אצליח לחסוך משהו כדי שאוכל לממן את קניית הבית שלי, כשיגיע מועד השיוך המדובר, וכן דרך אגב, בינתיים לפרנס את משפחתי.

מצטערת, אבל אני חייבת להודות שזה למעלה מכוחותיי, למרות המאמצים שאני עושה.

ושוב אני רוצה להדגיש למי שפיספס בפתיחת דבריי, הדברים נכתבים בכאב רב, וברצון אמיתי לשתף בחיבוטי הנפש, ולא על מנת לפגוע במישהו או לעורר מהומות.

לדעתי אם יש רצון לשיתוף, אז שיתוף מלא בכל, לטוב ולרע, גם בזכויות אך גם בחובות.

זכויות העבר של חברי הקיבוץ הוותיקים יותר או הוותיקים פחות, במקומם מונח, כמו גם החובות שצברנו הם ואנחנו לאורך אותן שנים.

לכן המסקנה לדעתי **שכולנו בידד** צריכים לדאוג שהמקום הזה – כפר הנשיא – ימשיך להיות מקום חי ותוסס, ירוק ופורה לא רק בהווה, אלא ובעיקר גם בעתיד. לבד, אנחנו – לפחות אני, מרגישה שאני כבר לא מסוגלת.

בכבוד רב
דורית נמנוב-רוזנקרנץ

תודה מקרב לב

ברצוננו להביע תודתנו והערכתנו הרבה לכל האנשים שתמכו ועזרו לנו במהלך ימי השבעה ואחריה.
לחברי ועדת ההנצחה ושותפיה שעושים את מלאכתם בנאמנות ודואגים לכל הפרטים – תודה רבה.
למנחמים, למתפללים, לאופים, למבשרים, למבקרים, למחבקים, לתומכים ולזוכרים – תודה רבה.
לכולכם – שנתתם לנו חיזוק בשעותינו הקשות – תודה.
לכולם הרבה בריאות ושלווה.

משפחת פינקוס ולינטון

לידיעת החברים והתושבים.

ישנה הוראה חדשה של חברת פז-גז שיש לדווח לחברה בלבד, על כל נזילת גז, ובאחריותם להגיע מיד ולטפל בבעיה.

מספר הטלפון של פז-גז הוא: 6974444 .

בברכה

יובל ג'קסון
אחראי הגז בקיבוץ

אלק קולינס
מינהל ומשק

נא להכיר

זוהי כתבה ראשונה בסדרה של ראיונות עם בנות-בני הבר-מצווה של השנה, כדי שנכיר אותם קצת באופן אישי. הכל, כמובן, על קצה המזלג.

עדי שפרונג – כיתה ז' – (יש 7 כיתות ז' ב"עמק החולה" ובני המצווה שלנו מפוזרים ב-3 מהן). עדי ילדה שנייה במשפחה ובעצם הייתה מעדיפה להיות הגדולה או הכי קטנה, וזה לגמרי ברור, לא? היא גילתה לי שהיא מאוד אוהבת לישון ואם כבר מסתכלת בטלוויזיה – אז בתוכניות המוסיקה ב-מ.טי.וי.

תחביבים: כל מה שקשור בכדורסל, לשחק וגם לעודד.
להשתתף בהצגות, להציג (רואה בזה עתיד!) וגם לארגן.
ביחד עם אחרים בכיתה משתתפת בפעולות של הנוער העובד בנעורון.

בנוגע לבית הספר, לא בדיוק אוהבת מתמטיקה, עברית וספרות – אומנויות מדברות אליה יותר. למרות כל זאת, רוצה היא להיות רופאת ילדים.
כאשר שאלתי – בעדינות – "ומה בקשר לבנים" ענתה לי בפשטות: "כולם יודעים כבר. יש לי חבר!"

ירדן פרנק – שכולם קוראים לה דני.
מכיוון שדני גדלה שנים לא מעטות בארה"ב, היו לה הזדמנויות ללמוד ולפתח כישורים כבר מגיל צעיר מאוד, כגון כדורסל, ריקוד ומשחק. גם כאן היא ממשיכה בתחביבים אלה – שיחקה בקבוצת קט-סל באיזור ומשתתפת בחוגי ריקוד ומשחק במתנ"ס בראש פינה.
כמו עדי גם היא עוזרת ומפיקה הצגות לצעירים. מאוד אוהבת תוכניות מצחיקות בטלוויזיה. בביה"ס הנושא הכי לא אהוב עליה – להפתעתי – זה אנגלית! מאוד אוהבת שיעורי אומנות והיא בעצמה מציירת הרבה.

גם ירדן היא בת שנייה במשפחה, דווקא מרוצה ממקומה בשרשרת. שאלתי איזו חיה היא מחבבת – יש להם כלב גדול בבית – והיא מגלה לי שהתאהבה בזאבי שלג (!) "האסקיס" באנגלית - כאשר פעם בסביבת בוסטון הרחוקה, נסעה במרכבת שלג רתום לנ"ל.
מה את רוצה להיות שתהיי גדולה? שחקנית קולנוע או טייסת!

ראיינה וכתבה - אלזה

"יבנה בית-כנסת"

כן, אפשר להתחיל לזמזם את המילים.

"יבנה בית הכנסת במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך."

סליחה על ההשתפכות, אבל אני חושב שהגיע הזמן.

זה לא רעיון מקורי שלי, עשו זאת לפני, להקים בית כנסת בכפר-הנשיא שיהיה מקום ראוי לשכן בו את ספר התורה והסידורים מחדר-וייצמן.

שיהיה מקום לערוך תפילות ולימודי בר-מצווה למעונינים בכך ולאורחים שמגיעים לכאן ומחפשים מניין ומקום להתפלל.

אפשר ולדעתי יש גם מבנה שאותו אפשר להסב לבית-כנסת. **י מוכן לגייס תרומות ומתנדבים לשיקום המקום ואני גם מוכן שיהיה**

מונה חשמל חדש, (אולי זה מבית-בלונד)

אז זהו חברים, זה הרעיון ויאללה למשימה האפשרית לביצוע.

קומו התגייסו והביעות דעה, בעד ונגד. פתוח להצעות.

תזכו למצוות.

שבת שלום ומבורך.

פרשת השבוע: שמות

הדלקת נרות: 16:14

צאת השבת: 17:21

ושיעבור הכל ממול.

שבי

מה יהיה על "המפגש"?

"המפגש" עבר במשך השנים גלגולים רבים עד הגיעו לצורתו הנוכחית: מועדון רחב ידיים, מצויד במטבחון גדול, טלוויזיה, מחשב (תודה לבני המשק שהשתתפו בקנייתו) ופינות עבודה ויצירה. המשאבים הושקעו בו מתוך צורך אמיתי במועדון, שיספק תעסוקה לקשישים ויהווה מקום מתאים למפגשים חברתיים שונים לאוכלוסיה המתבגרת שלנו. אירועים כגון מסיבות יום הולדת והרצאות מושכים אליו קהל רב, ושתי ה"אמהות" שלו, שמחה ושולמית מטפלות בו במסירות ואהבה.

הכורח לצמצם את התקציבים בכלל, וזה של המפגש בפרט, נובע מהדרישה של כלל החברים (גם הותיקים) להוריד במיסים הגבוהים שאנו משלמים.

ובכל זאת חברים רבים נבהלים מן הכוונה לצמצם את תקציב המפגש ב 20 אש"ח. מה יהיה, הם שואלים, האם יוכל להמשיך לתפקד? האם נצטרך לשלם עבור כניסה? נחיה על תרומות?

כדי להרגיע את כל המודאגים אני רוצה להבהיר כמה דברים:

א. המפגש לא חי רק על כספי המיסים. יש לו מקור הכנסה לא קטן ממספר הורים שחיים אתנו כאן, שיהיו בריאים, אותו לא רואים בתקציב, וכן הכנסה קטנה נוספת מעבודות שחברים יוצרים במקום (בובות, תיקים, כרטיסי ברכה ועוד, כדאי לראות). ב- 2004 נשארה יתרה בתקציב, כך שבשנה הבאה, אני מעריכה שנוכל להסתדר עם פחות.

ב. צריך, לדעתי, להגדיל את הפעילות ההתנדבותית במקום. פנסיונרים צעירים ברוחם למען עצמם ולמען פנסיונרים קשישים יותר. יש לנו כיום גילויי התנדבות רבים במקומות אחרים כמו ליווי חברים בודדים לבתי חולים, ביקורי בית, נהיגה, גינון, עזרה במחסן הבגדים ועוד. אם יתנדבו חברים גם בהפעלת המועדון או העברת חוגים, זה יהיה לטובת הקופה. אני לא טוענת שכל ניהול המפגש יהיה בהתנדבות, אבל בחלקו, לפחות, כן.

ג. בימים אלה קבלו כל בני ה-60+ שאלוני משוב אודות המפגש. כמה עשרות שאלונים חזרו אלי עם השגות והצעות שונות. אלה ישמשו אותנו כדי לשפר ולהרחיב את הפעילות ולהתאימה למגוון רחב יותר של חברים, במסגרת התקציב.

ד. אין כל כוונה לפגוע בותיקר, האוטובוס האולטימטיבי שלנו, וכל עוד יהיו לו נהגים מסורים כמו בוב, ג'וני ואחרים, הוא ימשיך וייתן שירות לכל הזקוקים לו.

אני מקווה לעשות הכל כדי שהצמצום המוצע בתקציב המפגש לא ישפיע הרבה על תפקודו, ובעזרת כל מי שאכפת לו, נמשיך לשמור עליו כמועדון נעים ופעיל.

שבת שלום

נורית

מה עשו בענף הנוי השנה ?

שטחים רבים נוקו משיחי בר. רוססו עשבים שוטים ברחבי המשק בהצלחה וכעת מרססים ריסוס חורף. חידשנו מס' לא מבוטל של ראשי השקיה וזאת בעקבות חבלות חוזרות ונשנות. ברחבי הקיבוץ נכרתו עצים שהיוו מפגע סביבתי. בכוונתנו להמשיך לטפל בעצים המהווים סכנה גם בשנה הקרובה, וכמו-כן לכרות את כל עצי האקליפטוס בתוך המשק.

בימים אלו מנקים שטחים סמוכים לאזורי מגורים (דרום מזרח), וכן את איזור מגרש הכדורסל, מגרשי הטניס ומכינים אותם לנטיעות.

גם באיזור "היער האפל" ממשיכים לשתול מטפסים שיכסו את המדרון. את השתילים לנטיעות נקבל מהרי וברנדה וממשתלת הערערים.

רשם: לן וינטראוב.

דאליה וקוץ בה

כן אני מאוד מרוצה מכך שחברים קוראים "דברי" ומוצאים לנכון להגיב על הכתוב בו. וכך גם אני עושה מדי פעם, מה עוד שהפעם קיבלתי התראה מקדימה לכך מדליה ווגנר שפגשה אותי באקראי בסידור התחבורה ובמבט זועף משהו ואצבע מאשימה שהופנתה לעברי אמרה לי כמו שמורה אומרת לתלמיד:

- שתדע לך ששלחתי מכתב להורים שלך על ההתנהגות שלך בכיתה. או במילים של דליה: "תדע לך שכתבתי תשובה בהקשר לבית-בלונד".

אמרתי, טוב, נקרא, ננסה להבין במה מדובר למרות שידעתי בשניה הראשונה שמהו טוב זה לא יהיה, ואם יהיה צורך אני אגיב וכפי שענייכם ראות מצאתי צורך כזה.

ובכן, דליה, אם היית מכירה אותי הייתי יודעת שאני קורא כתובות בעיתונים, ו / או בכל מקום אחר, ראשית את הכותרת וקצת בסוף המאמר ואם יש עניין אני קורא את כל הכתבה.

כך נהגתי גם בכתבה שלך ומצאתי בה עניין וקראתי את כולה בלי להחסיר מילה. מצאתי בכתבה את הכמיהה והגעגוע שלך לחזור למקצוע ההוראה מהעבר והפכת לרגע למורה למוסר שלי, המנסה ללמד אותי קצת דרך ארץ ואיך צריך להתנהג בימים קשים אלו של מצב כלכלי קשה, שבו כולם משקיעים את מירב המאמצים לייצב את הגרעונות, לתת שכם להוציא את העגלה הקיבוצית מהבוץ הכלכלי. מצאת לנכון להעיר לי על חוסר ההתחשבות שלי במצב העכשווי של הקיבוץ, ואולי יש לך גישה גמישה וזמינה למקורות מידע שלי אין גישה אליהם, ושם גילית את הקטסטרופה והבזבוז הזדוני והבלתי מתחשב של תצרוכת החשמל בבית-בלונד, דבר שגרם לך טירדה גדולה, נוכח הכמות העצומה של חשמל שצורכים במקום, וגם אותי מעניין לדעת כמה צורכים שם??

ברצוני להזכיר לך שאני בין המצדדים הראשיים בעד צמצום או ביטול מס המעבר וטוען כל הזמן שאנו משלמים יותר מדי מסים, ויותר מכך, אני הייתי בין המתנגדים הגדולים להפרטה, לכל החברות בשלל הצבעים שיצאו מאז ההחלטה, וגם נגד רשתות האין בטחון, עם חורים בגדלים שונים שגם הן התקבלו, לדאבוני.

אם מצב החשמל בבית בלונד כל-כך מטריד אותך, מה תגידי על הגרעונות בגיל-הרך? מה תאמרי על עשרות אלפי ש"ח שנזרקים לבור שנקרא השכונה החדשה?

מה יש לך לומר על כך ש:

יש סבסוד על נסיעות ברכבי הקיבוץ.

ישנו סבסוד נסיעות לעובדי חוץ.

רכבים שהיו לרשות החברה עברו לעובדי חוץ מכספים שאת ואני השקענו בהם וכעת הם לא לרשותנו רוב הזמן.

מה תגידי על זה שמשקיעים עשרות אלפי ש"ח במוני חשמל בשעה שאין כסף?

מתוך כל האמור לעיל אני רוצה שתביני ויבינו כולם שאני רואה את בית-בלונד כנכס של הקיבוץ, מן מוסד שיש צורך לשמר אותו ולתחזק אותו. כמובן שכל זה עולה כסף, שמגיע בחלקו מחיוב החברים, דבר בו גם את לוקחת חלק מדי פעם, את החלק השני אני מבקש לממן מכספי המיסים שאנו משלמים לקהילה. אני לא יודע מה את יודעת על מצב החדרים, ואולי מספרים לך, אך אני מתמודד יום יום עם בעיות "זיקנה" של המקום ועלויות הטיפול בתקלות היומיומיות הן גבוהות ומצריכות עבודת נגרים, שרברבות וחשמל.

את כל העלות הגבוהה הזו אני משלם מתקציב בית-בלונד ולא מכספי הקהילה. ציונה ואני עושים את המירב לתת לחברים שרות טוב ונעים ומשתדלים שהמקום יאובזר בכל התנאים המתאימים, על כך קבלנו תשבחות ממך, תודה לך.

לסיום כל בקשתי ומאבקי ברעיון של קובי, הוא לא באופן אישי חלילה, זה כדי שלא יקרה שוב מצב בו אני לא יודע על הנעשה בתחום שאני מופקד עליו, גם אם קובי מעריך שייקח עוד כ- 4 שנים לרשת 54 מקומות ללא מונים, אני מוכן להמשיך בתפקיד עד אז ו/או עד שכל המקומות יחולבו ויחויבו בהתאם. אני חושב שזו בקשה לגיטימית שלא תזיק לאף אחד, גם לא למצב הכלכלי של הקיבוץ שאני חרד לו לא פחות ממך, ואולי יותר.

אז חיים, תדליק את האורות.
שתהיה לנו שבת נאה ונעימה ושנקרא "דברי" גם בשבוע הבא.

שבת שלום ושיעבור הכל ממול.

שבי

2005- עידן חדש ב"שאטו פרלסון"

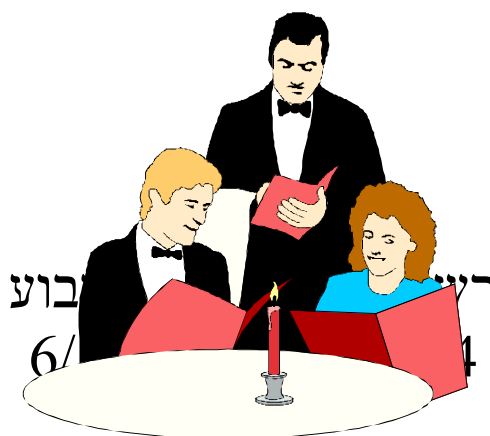
"שאטו פרלסון" פותח את השנה החדשה עם ערב מרקים, טסטים, סלטים, עוגות משובחות ועד הפתעות טעימות עם ניכוח של המזרח.

ביום ד' 5/1/05 בין השעות 18:00-21:00.

נא להזמין מקומות מראש.

מתאים למסיבות קטנות באווירה ביתית מיוחדת. בתאבון!

להת' רג'י וג'סון

יום	תאריך	שם השומר
יום שישי	31/12/04	יבין בן-רשף
שבת	1/1/05	דובי בר-דוד
יום א'	2/1/05	נתן ברק
יום ב'	3/1/05	תמיר ברק
יום ג'	4/1/05	איתן גדליזון
יום ד'	5/1/05	גיורא גודמן
יום ה'	6/1/05	בני גולדברג

אבנר תודה

אבנר אומרים הוא מן מוסד קטן לטיפול בקלנועיות
 וליחס מצויין לנוהגים בהם.
 הוא מגיע עד למקום התקלה
 מיד כשזקוקים לו.
 ברוח טובה ובמקצועיות הוא מטפל בבעיה
 ומבקשים הנהגים להודות לו.

ספרים חדשים בספריה

שם הספר	שם המחבר	תיאור התוכן
Southern Cross	Patricia Cornwell	Crime novel (audio cassettes),
Cold Comfort Farm	Stella Gibbons	Novel (audio)
Miss Smilla's Feeling for Snow	Peter Hoeg	Crime Novel (audio)
The Stories of Eva Luna	Israel Allende	Novel
Dream Story	Arthur Schnitzler	Novel
American Dynasty	Kevin Phillips	Politics of deceit in the house of Bush
A Thin, Dark Line	Tami Hoag	Crime Novel
The Five People You Meet in Heaven	Mitch Albom	Novel
Secrets of the Code	Dan Burstein. Edt.	Guide to the Da Vinci Code
Play to the End	Robert Goddard	Novel
A Tale of Love and Darkness	Amos Oz	Memoirs
Monstrous Regiment	Terry Pratchett	Disc world novel
Disordered Minds	Minette Walters	Crime novel
About Schmidt	Louis Begley	Novel
Gone for Good	Harlan Cobden	Crime novel
The Sinner	Tess Gerritsen	Thriller
The Line of Beauty	Alan Hollinghurst	Novel
Blue Dahlia	Nora Roberts	Novel
The Jews of Lithuania	Masha Greenbaum	History 1316-1945
In Our Hearts We Were Giants	Y. Koren	Survival story of Jewish little people in

		the Holocaust
Women as Lovers	Elfriede Jelinek	Novel
Wonderful, Wonderful Time	“ “	Novel post-war Austria
Fatelessness	Imre Kertesz	Novel Hungary-Auschwitz
The Wannsee Conference and the final Solution	Mark Roseman	Holocaust document

הבחירות למזכיר התק"ם

כל חברי כפר הנשיא מוזמנים ל"מפגש" ביום שישי 31.12.0 בשעה 10.30 כדי להכיר את זאב שור (ולוולה) ולהאזין לדבריו.

למה תנועה? למה אני?

לשיתוף פעולה עם כל ישובי הפריפריה.

התנועה הקיבוצית בפעילותה כשווה בין שווים עם מאות יישובי הפריפריה בישראל, תפעל למען הקמת גוף משותף - "פריפריה בישראל" - אשר עניינו העיקרי יהיה חידוש צמיחתם הכלכלית והחברתית של יישובים אלה - ערי פיתוח, מושבים, יישובים קהילתיים, קיבוצים וכפרים, וזאת על ידי הפניית משאבים פרטיים וציבוריים שיאפשרו בנוסף לסביבת מגורים איכותית ופיתוח ושדרוג תשתיות פיזיות, גם יצירת מקורות תעסוקה מפרנסת, שירותי חינוך והשכלה גבוהה, מערכת בריאות ברמה גבוהה וגופי תרבות ומוסדות בתחומי התיאטרון, המוסיקה והקולנוע.

לחידוש הצמיחה הדמוגרפית בקיבוצים.

במסגרת המאמץ הכולל של יישובי הפריפריה לצמיחה ולהתחדשות דמוגרפית תחתור התנועה הקיבוצית ליצירת מודל שיפתח את הדרך לבני קיבוץ שעזבו, לחזור לקיבוציהם ברחבי הארץ - לא רק כתושבים אלא כשותפים בתחום החברתי והכלכלי. מודל כזה יאפשר גם קליטת משפחות צעירות של אנשים אשר מגוון צורות השיתוף המתקיים ומתפתח ביישוביה השונים של התנועה מאפשר להם לבחור את המקום המתאים להם ובה בעת להשתתף בתנועה מתחדשת רלבנטית ובעלת ערך.

למה אני?

אני, חבר קיבוץ עין גב מזה כ- 40 שנה. 18 שנה שימשתי כראש המועצה האזורית של עמק הירדן ובה יישמתי במידה רבה את הרעיונות שאני מאמין בהם. יחד עם אנשי האזור הפכנו את העמק למרכז של חיי תרבות, חינוך, השכלה גבוהה, יצירה ואיכות חיים, עם שירות איכותי לקשיש, בריאות ופיתוח תשתיות פיזיות ברמה גבוהה. דווקא מתוך הכרת התחום בו פעלתי שנים רבות הבנתי במה צריכה תנועה קיבוצית כלל ארצית להתמקד. את עיקרי רעיונות

להבטחת זכויות הקיבוצים וחבריהם.

הקיבוצים בכל רחבי הארץ - ויותר מכולם אלה, באזורי הספר ובפריפריה - הנמצאים כיום בעיצומה של חשיבה על דמותם העתידית ועל מעמדם הציבורי בישראל, ובה בעת מתמודדים עם קשיים כלכליים, זקוקים לתנועה, תנועה קיבוצית רחבה וחזקה, שתייצג אותם, תאבק למען זכויותיהם ותסייע להם למצוא את דרכם במציאות המשתנה.

ליצירת מגילת הזכויות של החבר.

על התנועה הקיבוצית להיערך רעיונית, חברתית ומשפטית, להבטחת זכויות החבר במשק השיתופי המשתנה ולפעול להיבש מגילת זכויות החבר בתחומי השיכון, העבודה, החינוך, הבריאות, הסיעוד, והביטחון הסוציאלי - כל זאת מבלי להסיר מן החבר את אחריותו האישית ואת חובתו להעמיד לצרכים אלה קודם כל את משאביו האישיים כולל ידע מקצועי, כישורים, זמן נדרש והכנסות.

לעיצוב דמותו המתחדשת של הקיבוץ.

על התנועה להיות מעורבת כגורם מסייע בחשיבה, בתכנון וביישום בכל הקשור לעיצוב דמותו המתחדשת של הקיבוץ כחברה דמוקרטית, המשלבת מרחב פעולה אישי גם בתחום הכלכלי עם סולידאריות חברתית בגבולות מוסכמים ובמתכונת, שתואם לכל קיבוץ בפני עצמו, בהתאם לרצון חבריו.

לאיחוד ולקירוב לבבות פנימי.

על התנועה הקיבוצית להיערך כך, שיוצגו במוסדותיה אנשים בעלי דעות שונות וקיבוצים בעלי אופי שונה וברמות שונות של שיתוף ושוויון כל עוד מקובלים עליהם עקרונות היסוד המוסכמים המהווים בסיס לקהילה סולידארית והווגנת.

כולם מוזמנים לחגוג איתנו
את מסיבת הסילבסטר

ביום שישי 31.12.04

בשעה 22.00

במועדון חברים

מוסיקה לכל הגילאים

בואו להנות

אבלין וועדת חגים

Happy New Year!